

[Birgith Mogensen]

Centrum-demokraterne kan tilslutte sig dette forslag. Vi har aldrig fundet det rimeligt, at kun lønmodtagere kan få 14 ugers dagpengegivende barselorlov. Naturligvis er det retfærdigt, at også selvstændige erhvervsdrivende, medarbejdende ægtefæller og hjemmearbejdende ægtefæller ligestilles med den øvrige del af befolkningen. CD ved godt, at den sociale pengekasse er overanstrengt, men regering og folketing kan ikke længere være bekendt at fortsætte denne urimelige forskelsbehandling.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil starte med at sige, at jeg synes ikke lige præcis, det er de mest centrale spørgsmål inden for emnet barselorlov, venstre her har formået at slå ned på. Jeg mener absolut, at de vigtigste spørgsmål i dag er, at man får sikret en graviditetsorlov for kvinderne, og at man får sikret en længere barselorlov og får taget hul på spørgsmålet om barselorlov til mænd.

Principielt mener jeg selvfølgelig, det er vigtigt, at alle kvinder har ret til barselorlov, både af hensyn til barnets opvækst og af hensyn til forældrene og muligheden for at knytte tætte bånd mellem forældre og børn allerede i en tidlig periode. Jeg mener, det er et problem allerede i dag, at adoptivforældre faktisk ikke har den fornødne tid til at få opbygget et ordentligt forhold til deres barn.

Jeg vil godt spørge venstre, hvorfor man, når nu man snakker om ligestilling af forskellige grupper, så ikke har inddraget den gruppe, der hedder studerende, som ikke i dag har nogen barselorlov. Eller rettere sagt: det har de selvfølgelig, for de kan tage fri fra universitetet, men de har i hvert fald ikke nogen mulighed for at få den finansieret.

Det problem, jeg synes er størst i venstres forslag, er selve finansieringsformen. De selvstændige og de hjemmearbejdende er i dag sikret gennem en såkaldt frivillig sikringsordning, hvor staten faktisk betaler langt det meste. Det mener jeg ikke er rimeligt. Så vidt jeg kan se af dagpengeloven, betaler de selvstændige gennem denne sikringsordning kun $\frac{3}{8}$ af de samlede udgifter ved en barselorlov. Det mener jeg i hvert fald ikke vi kan være med til.

Jeg vil godt til sidst sige til fru Aase Olesen, at jeg er enig i, som jeg sagde i starten,

at sikring af en graviditetsorlov er meget væsentlig, og det er bl.a. på den baggrund, VS faktisk allerede har fremsat regeringens barselorlovsforslag uden at have rettet et komma i det, idet vi gik ud fra, at socialdemokratiet står inde for sine egne lovforslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan til beroligelse for venstresocialisterne sige, at kristeligt folkeparti har fremsat forslag, der skulle hjælpe de studerende i den givne situation.

Lad mig sige om det fremsatte lovforslag, at kristeligt folkeparti altid og stadig går ind for lighed i de generelle sociale ydelser uanset beskæftigelse, indtjeningsforhold og ægteskabelig fordeling af arbejdet. Hvis en hjemmearbejdende ikke kan få barselorlov, som en udearbejdende kan få, forhindrer man med økonomiske sanktioner visse i at blive det, vi kalder hjemmearbejdende, og dermed hindrer man dem i det, de gerne ville, nemlig selv tage vare på deres børn, medens de er små. Det skulle ikke forhindre dem i at vende tilbage til arbejdsmarkedet på et senere tidspunkt, hvis man lavede lighed på dette område.

Da lovforslaget stort set søger at fremme ligestillingen, ønsker kristeligt folkeparti at støtte forslaget. Jeg må dog sige, at vi ikke med vores stilling til forslaget samtidig har taget stilling til barselhvilens længde.

Lis Starcke (DR):

Vi ved godt, at der i forskellige partier arbejdes på at forbedre barselorloven, og jeg vil sige for retsforbundets vedkommende, at vi slutter os til det, som de radikale ønsker: at man også har en orlov forud for fødslen.

Jeg synes, det kan være godt, at venstres forslag giver anledning til, at man undersøger, om der virkelig er ligestilling imellem de selvstændigt arbejdende kvinder og lønmodtagerne. Det vil der blive anledning til at beskæftige sig med i udvalget.

Jeg undrer mig lidt over, at venstre mere nævner hensynet til barnet end hensynet til kvinden. Jeg synes, der er for stærk en understregning af det. Det må dog først og fremmest være, for at kvinden kan restituere sig, sådan at hun igen er parat til at gøre sit arbejde både ude i erhvervslivet og i hjemmet.